a ¶ Dãnabili.q: est hoc ꝯ ecclesiasticã libertatẽ.j.de imu.ec.c.vl. ꝛ pe.
b ¶ Cõpellũt.de facto.:ꝛ ẽ hoc ꝯ boñ.q hñt statutũ ꝙ ois ꝯtc⁹ fact⁹ cũ re
ctore ecclesie valeat ꝛ ꝙ ptãs teneaꝛ illud executioni mandare.
c ¶ Cõpescẽdos.ꝯcor.j.ð iureiu.c.lꝫ.ð exceptõe.c.ij.ð sen.ex.decernim⁹.
d ¶ Cum.ꝛ. Istud.c.põt diuidi in tres partes.lꝫ Jo.an.nõ diuidat. C in prima ponitur cõsultatio.i scða rñsio ibi ipsũ.in tertia instruit iudicẽ ibi: vt ipsũ. Domi. Tracta fuit hec decre. de extrauagãti clemẽtis que icipiebat sua nobis nobilis vir henricus.c.ti.Jo.an.

e ¶ Soluisti.an fideiussor q soluit vsuras illas a debitore repetat dic vt no.s.de fideius.ca.iii.ꝛ ante solutionẽ agit fideiussor ꝯ debitorez: vt ipꝫ a fideiussione absoluat i casibus.s.de fideius.c.vlti.ꝛ.c.cõstitutus.

f ¶ Obligaueras. olim erat in optiõe creditoris quẽ vellet cõuenire debitorẽ vel fideiussorez: hodie nõ: qð dic: vt.s.de fideius.c.ij.in pima glo.

g ¶ Indẽnez.ꝛ sic sentiebat dãnũ vñ pmiũ merebaꝛ: qð ẽe nõ dꝫ.s.de fideius.c.ij.vbi de hoc.

h ¶ Iuramẽti.xxij.q.i.c.vlti.s.de iudi.nouit ver.postremo ð elec.venerabilẽ ꝛ idẽ in alijs criminibus ecclesiasticis q̃ no.s.eo.ti.cũ sit.

i ¶ Premissa.q semper cẽsurã bꝫ pcedere.xij.q.ij.indigne.xxiiij.q.iij.de illicita de sen.ex.sacro.

k ¶ Teneꝛ.ex tribus tenebatur: de iure cõi:ꝛ pacto:ꝛ vinculo iuramẽti et vltimo coram ecclesia conuenitur: vt hic vides.

tiones alie inducuntur: dãnabili^a ꝓ sumptiõe cõpellunt^b: a temeritate huiusmodi ꝑ locorum ordinarios censura ecclesiastica decernim⁹ cõ pescendos^c. I Dem.

¶ Rõne iuramẽti laicus vt illud fuet corã iudice ecclesiastico ꝯueniꝛ.

Cum.c.laicus^d,ꝑ q̃ soluisti^e certã pecunie quãtitatẽ i qua pro eo te fideiussorio nomie obligaueras^f: te seruare recuset indẽnẽ^g contra iuramentum a se prestitũ temere veniendo. Ipm coram eccl'iastico iudice: ad cuius forꝫ rõne iuramenti^h cãe huiusmodi cognitio noscitur ꝑtinere: de iure poteris cõuenire. Et ipm monitione premissa^i ꝑ cẽsurã ecclesiasticã ꝙ te super predictis: vt tenetur^k: seruet indẽnẽ: puia ratione compellat.

Rubrica De litis contestatione.

I Nno.iiij.in.conci.lugduñ.

¶ Peremptoria li. ꝯtesta.nõ impedit nisi sit de re semel finita. Jo.

Exceptionis peremptorie^l seu defensiõis^m cuiuslibet pricipalis cognitionem negocij contingentis ante litẽ constatam obiectus^n Nisi de re iudicata^o transacta^p seu finita^q exci piat litigator^r litis cõtestationẽ non impediat^s: nec retardet. Licꝫ dicat^t obiector ꝙ rescriptũ non fuisset obtentũ^u si que sunt impetranti op posita fuissent exposita^x deleganti. Bonifacius octauus.

¶ Per exceptione peremptoriaꝫ non fit litis contestatio. Jo.an.

S I oblato ab actore libello^y ex pte rei exceptio perẽptoria^z ꝓ ponatur^ꝛ: nequaquaꝫ per hoc litis contestatio intelligatur esse facta^ꝯ. Immo eo non obstante. nisi sit ð illis exceptionib⁹ q̃ litis ꝯtestatõeꝫ impediũt^x: fieri oportebit^a cãdem.

Rubrica De iuramento calũnie.

Bonifacius octauus.

¶ Tria dicit Primo ꝙ nõ est de substantia ꝙ statim post litẽ ꝯtestatã iureꝛ de calũnia. Scðo ꝙ nõ annullatur processus: lꝫ tacite omittatur calũnie iuramentũ. Tertio precipit ꝙ in spũalibus simul de calũnia ꝛ de veritate iuratur. Jo.an.

nõ ꝓnũciabit sup principali: sed sup excep.rei iudi.hoc modo: q: data fuit petitio petit talis rẽ talẽ a ticio quã dicit ad se ptinere ꝛc̃.cui fuit excipiẽdo rñsum: ꝙ cuꝫ alia vice sup ipsa petitiõe iudicatũ fuerit ꝯ ipsũꝫ: nõ est vlteri⁹ audiẽdus ꝯ sniam a qua nõ fuit appellatũ: iudex ꝯtestata lite sup illa exceptione ita ꝓcedet: q: cõstit super eo quod capitulum petit ei obstat res iudicata a qua non fuit appellatũ diffinitiue pronuncio ipsum super illa petitõe non esse vlteri⁹ audiendũ: ibi ꝑpetuũ silentiuꝫ imponẽdo: ad hoc de accu.veniẽs i fi.vel poterit delegatus dicere pronũcio lr̃as nõ ualere In his tribus casib⁹ ꝭm ber.tutius vr̃ ꝓponere has tales exceptiões lit.cõte.q: tũc a pricipali debito absoluetur.

r ¶ Litigator.reus.s.

s ¶ Impediat.ergo ꝑ talem exceptionem non fit li.cõte.alias non requireretur an impediret vel non.j.c.pxi.

t ¶ Dicat.exceptionẽ pemptoriã apponẽdo vt nõ sequaꝛ absurditas ð dilatoria q̃ venit ante litẽ contestatam.

u ¶ Obtentum.no.ꝙ peremptoria inter dilatorias proponẽda nõ est: q: ali⁹ ẽ ipsaꝝ effect⁹ altera differt altera pimit. In pemptoria.n.hꝫ pcedere actio cui opponaꝛ ipa exceptio.ff. de excep.l.ij.ber. Scias ãt ꝙ ois exceptio pemptoria q̃ pimit litteras ꝛ grãꝫ opponiꝛ.ꝛ ante litis ꝯtestationẽ ꝛ post: si litteras tm̃: ante litis contesta.C.de excep.l.vl.de hoc vide ꝑ inno.ꝛ Host.s.de rescri. cõstitutus.

x ¶ Exposita.videbatur ꝯriuꝫ q: eadẽ rõ ꝛc̃.s.de rescrip.sup lr̃is in fi.sꝫ nõ ẽ verũ q: ꝭm id iam ois perẽptoria exceptio veniret in vim dilatorie: ꝛ si de replicatiõe dixisset nihilominus lr̃as habuisset vt ibidem recitari solet.

E Xceptionis. Diuiditur i tres ptes.pmo ponit regulaꝫ i cui⁹ vẽtre exceptionẽ iſert ibi: nisi: quã regulã exaggerat ibi: lꝫ. ꝭꝫ io.mo. l ¶ Perẽptorie.de perẽptorijs ꝛ dilatorijs dic vt no.s.ð exceptio.c.exceptionẽ.in prima gl.ꝛ ẽ pemptoria ꝙ̃ intentionẽ agẽtis pimit: vt pactũ de ꝑpetuo nõ petendo: ꝛ exceptio doli mali: ꝛ iuramentuꝫ de non agẽdo vel accusando.ff.de exce.l.i.ꝛ.iij.de ac.veniens.

m ¶ Defensionis.dr̃iam facit inter exceptionẽ ꝛ defensionẽ.pactũ.n.de nõ petẽdo siue iuramẽtũ ipso iure tollit naturalẽ obligationẽ sicut numeratio: sꝫ nõ ciuilẽ ipõ iure.sed ope exceptiõis illã elidit.ff.de so.stichũ.§.naturalis.insti.de excep.§.pterea. Defensiones ꝓprie dicũtur q̃ ipso iure actiões tollũt: vt solutio: acceptilatio: q: solutiõe ei⁹ qð debeꝛ ꝛ acceptilatione ois obligatio tolliꝛ: isti.q mo.ob.tol.in prin.ꝛ.§.itẽ ꝑ acceptillationẽ.itẽ renũciatio dici põt defensio: de renũ.sup hoc.vij.q.i.ꝙ piculosuꝫ ð elec.cũ iter.hmõi.n.defensiões nõ ꝓprie dicũtur exceptiões cũ nõ excludãt actionẽ: q: nulla ẽ ibi actio.ff.de excep.l.ii.lꝫ large exceptões dicũtur q: excludunt agentẽ ꝭm ber. n ¶ Obiectus.i.obiectio.

o ¶ Iudicata.C.de re iudi.l.vlti. p ¶ Trãsacta.C.de transa.cãs.

q ¶ Finita.sufficiebat hoc dicere ꝙ oia cõprehẽdit vt dixi i prin.ꝛ ꝙ dicit iudicata.dic,cũ ber.ab eo cũ iudicã dꝛ ius fuit trãsacta bona fide vt transactio teneaꝛ.ff.de pac.tres fratres finita ꝑ ꝯsensum vel longo silentio. Et sumpta fuerũt hec v̇ba.ff.ad se.cõ.tertul.l.i.§.vlti.de v̇b.sig.trãsacta.ꝛ ꝛ.l.ꝛ ꝙ dixi finita ꝯsensu põt itelligi ꝑ iuramẽtũ delatũ a pte pti: q: tale iuramẽtũ maiorẽ hꝫ auctoritatẽ ꝙ̃ res iudicata.ff.de iureiu.l.ij.&. ð iureiu.ꝛ ii ꝑs.vbi ois ꝯtrouersie ꝛc̃.post tale iuramẽtũ nihil est querendum .ff.c.nõ eni.§.dato.ad hoc de accu.veniẽs.merito ergo ista cõtestationẽ ipediũt: obligatio.n.semel extincta ꝛc̃.ff.de so.q res.§.arcã ð ꝯse.di.iiij.queris.C.de remis.pig.cũ ex cã.nec itendit papa lites sopitas ꝑ sua suscitare rescripta.s.ð rescrip.nõnulli ꝛ rescriptũ ipetratũ tacito de re iudicata a qua nõ est appellatũ nõ tener.C.sen.rescin.non pos.l.iperata.ꝛ ꝑ trãsa.a lite recediꝛ.C.de trãsa.fratris tui.ꝛ.l.cãs de trã.c.i.itẽ si ꝑ iusiurandũ vt dictũ ẽ finitũ sit negociũ restaurari nõ dꝫ.iõ ista litis ꝯtest. ipediũt Sꝫ pone dr̃ ꝙ snia nõ tenuit: puta q: iudex nõ fuit qui eaꝫ tulit: vl' ꝙ trãsactio dolo facta fuit: vel ꝗ nõ fuit iure finitũ negociũ nũqd audiendus est. Et dic ꝙ sic ꝭꝫ ber. vt pꝫ ꝑ pdictas.ll.ff.ad tertul.l.i.i fi.ff.ð v̇b.si.trãsacta.q: preiudicialia sunt ista ꝛ prius tractanda: de or.cogni.tuã. Sed pone opposita est res iudi.vel trãsactio.vel ꝙ finita est res ꝛ de hoc bene cõstat.quõ ꝓnunciabit iudex: sup principali nõ põt ꝓnunciare: q: sup eo nõ ẽ actũ.nec sup eo lis ꝯtestata.s.vt lit.nõ cõte.ꝑ totũ ꝛ de qua re.ꝛc̃.ff.de iudi.de qua re.de cau.pos.cum ecclesia.ꝛ.ca.sequen. Dic ꝭm benar. ꝙ

S I oblato. Primo ponit decisionem. Scðo circa illam declarationeꝫ annectit ibi: imo exceptionẽ iterserens ibi nisi.do. Emanauit decre.hec ad declarationẽ eorũ que no. Gof.de electio.dudũ.ij.infra de dolo ꝛ contu.prout ꝛ q̃ ibi Host.no.ꝛ Abb.de appella.cũ cãm ꝛ de excep.cuꝫ venerabilis.ꝛ.s.c.ꝑ xi.ꝛ Guil.in spec.de lit.contest.§.nunc dicamus.versi.sed nũquid per exceptionem.Jo.an.

y ¶ Libello.qui est de substantia iudiciarij ordinis.iij.q.iij.offeraꝛ.s.ð libel.ob.c.i.qð dic vt ibi.

z ¶ Perẽptoria.de dilatoria sic dubitatur: q: ꝑ eam nõ rñdetur sic petitioni: ꝛ q: de sua natura constitutionẽ precedit: vt dixi.s.c.pxi.

ꝛ ¶ Proponatur.simpliciter ꝛ solum in modũ exceptionis vt.j.dicaꝫ.

ꝯ ¶ Facta.dicebant quidam contra: ꝛ videbatur opinio eorum probari per decreta.de dolo ꝛ ꝯtu.prout de appel.cũ causam.vtrobiqꝫ videtur contestata lis per exceptionem prescriptionis.de excep.cum venerabilis per exceptionẽ ꝑmutationis.de testa.raynucius.per exceptionem annalis prescriptionis vsucapiõis ꝛc̃.item instituta actione ꝛ opposita peremptoria exceptione videtur esse iudiciũ .ff.de inter.actiõe si filius.§.exceptionibus. Sed contrarium est verũ ꝛ hoc tenebant omnes supradicti doctores.quod optime probat lex dicẽs: quod qui vult exceptionem doli mali opponere que competit ex transactione ante litem contesta.factam ꝙ incidit in transac.ante litem contesta. id facere debet.ff.de condi. inde bi.eleganter.§.penul.item per litis contesta.ordinatur iudicium: per peremptoriam exceptionem destruitur.sed eadem res duos effectus contrarios non potest parere.xxvi.distinctione deinde.s.de bap.maiores.ff.de sol.qui hominẽ ꝓbatur idem expresse.s.ca.proxi.si enim peremptoriã exceptionem non debet impediri uel retardari litis contesta.ergo per eam non fit: alias nõ processisset questio Ad contraria respõdetur hoc modo: aut reus directe respondet libello: puta cuꝫ petuntur ab eo.x.ex causa mutui dicit se non teneri ꝛ petita fieri non debere: cum pactum de non petendo perpetuo sibi factum fuerit ꝛ tunc facta est litis contesta. ꝛ sic intelliguntur contraria. Aut simpliciter excipit de pacto de non petendo ꝑscriptione vel alia peremptoria: ꝛ tunc non intelligitur facta vt hic idem si excipiendo proponeret se non teneri respondere libello: ex eo quod factuꝫ fuerat sibi pactum de non petendo ꝛc̃.ad hoc de deci.dudum.ꝛ in isto casu solem⁹ vocare exceptionem intentionis exclusionem.sed quando proponitur post litis contesta.vocatur actionis exclusio.ff.de excep.l.ij.in prin. Et hic adde quod dixi.j.de reg.iur.exceptionem.

x ¶ Impediunt.s.c.proxi.

a ¶ Oportebit.de necessitate iuris quia alias processus habitus post talem exceptionem non valet.cum lis contestata non esset.s.vt lit.non conte.per totuꝫ sicut nec per positiones ꝛ responsiones fit lis contestata.s.de elec.dudum.ii.s.ð litis contesta.c.vno.Jo.an.

SI de calumnia Diuidif. cõtinet tria dicta que patẽt in rubro. secun da pars ibi: pp. tertia ibi: q̄uis. Do. Emanauit ista decre. ad declara tionẽ cor̃ q̃ no. her. de iureiur. ex lr̃is in vlti. glo. Inno. ⁊ Hosti. s. e. lr̃is. Abb. s. e. c. i. Guil. i Spec. e. ti. §. i. i prin. ⁊ ver. quartũ. ⁊. §. ij. vsi. qd si nõ. ⁊. §. restat. ⁊ Host. in summa. e. ti. §. qn̄. ver. vnum tamen. pellationis in auc̃. de his qui ingre. ad ap. §. fi. col. viij. ⁊ p eis faciũt oĩa iura. p que pbaf ꝙ eadẽ sit cã ap. cũ pma. xvi. di. habeo. ij. q. vi. si quis i quacũqȝ. C. vt in vna ⁊ eadẽ cã. l. i. ff. de iudi. pponebaf. Jo. Cre. Hu. Gof. ⁊ supradicti doctores ȝ: quor̃ hic approbaf opi. p eis. vt. q. iiij. osi us. ⁊. ii. q. vi. si eps. C. de iudi. pperandũ in auc̃. vt. li. iur. in prin. ibi tñ

a Calũnia. euitanda. sic. xiij. di. nerui. ibi: vnusqsqȝ hẽat suã pp fornicationẽ. s. euitandam.

b Veritate. ꝙ solũ olim i spi ritualib⁹ pstabaf vt i fine vide bis.

c Existat. videbaf ȝ: primo ex ordine rubrice. s. eo. scdo ex ordine illius lr̃e. s. de elec. du dum. ver. lite vero ⁊c. ⁊ erat ex pressum. C. e. l. ii. i prin. s. eo. c. i. ⁊. c. cũ cãm ad hoc facit lex que dicit qd pcurator añ litem ɔte. pstare dȝ cautionẽ de rato ⁊ tunc si pstita nõ fuerit postea nõ prestabif. ff. de pcur. l. põp. §. rati. ȝ ɔtrariũ est verũ: ut h vides. ⁊ sic pdictorũ doctor̃ cõ probaf opinio. Et de iuramen to de veritate videbaf casus õ iureiu. ex lr̃is ad hoc. s. de fide instru. cum Joan. ver. verũ. ⁊ . j. de testi. presentiũ ad hoc. ff. de dã. infec. q bona. §. pe. nec enim semp ordinẽ scripture ser uamus. ff. de sol. l. nec ordo. ⁊ . s. de rescrip. cãm que ⁊ cũ i to tũ tacite omittaf: vt. j. pri. rñ. multofortius ad tẽpus. Ad cõ traria rñde verũ eẽ id fieri õbe re: vt dicit hec lr̃a sed si nõ fiat non propterea vitiatur q̃ aliis iuribus sustinef: vt dixi ⁊ facit qd no. s. de spon. du. tua in vl ti. glo. predicta lex põponi⁹. §. rati. i alio casu loqtur ⁊ est illõ q̃ p cõstitutionẽ litis factus est pcurator dominus litis. s. de procur. c. i. eo. lib.

SI de calũnia[a] seu de ve ritate[b] dicẽda in primo litis exordio nõ iuretur ut dȝ: poterit postmodũ i qlibȝ pte litis iurari: cũ hmõi iura menta prestari ab initio de substan tia ordinis iudiciarij non existat[c]. Propter[d] omissum quoqȝ ta cite[e] in tota[f] cã calũnie iuramentum iudicialis processus alias factus le gitie[g] non ẽ null⁹: nec ẽt ãnullãd⁹[h]. Quãuis in causis spiritualibus in quibus dȝ de veritate dicẽda iura ri: canones nõ idicãt alicui calũnie iuramentum[i]: nos tamẽ q̃ frequẽ ter calũniari videm⁹ i ipsis[k]. vtile[l] reputam⁹ qd simul sicut pleriqȝ ob seruant[m] tã de veritate dicenda q̃ȝ de calũnia vt via pcludaf calũnijs iurari debeat i eisdẽ[n]. Dez.

In cã appellationis iurari dȝ õ calũnia ⁊ veritate dicenda: hoc pri mo. Scdo dr ꝙ pcurator deputa tus post iuramentum calũnie iura bit de calũnia. Tertio ꝙ iudex quo tiens sibi vr̃ exigit iuramentũ ma licie: etiam si de calumnia vel veri tate iuratum sit. Jo. an.

IN appellationis cã quãcq̃ȝ in principali iuratũ[o] fuerit pst a ri iubemus calũnie iuramentum[p]: idẽ in iuramento de veritate dicen da[q] volumus obseruari. Pro curatores[r] quoqȝ q post[s] iuramen tũ calũnie deputanf[t] teneri volum⁹ vt calũnia vitef ab ipsis[v] ad subeũ dũ hmõi iuramentũ[x]: etiaȝ si a suis dñis qd ponere aut rñdere seu age re debeãt sint instructi[y]. In om nibus[z] autem causis nedum ante: sed ẽt postq̃ȝ lis fuerit contestata si ue de veritate siue de calũnia sit iu ratum in ipis: põt iudex a partibus exigere iuramentum malicie[τ] quo tiẽs viderit expedire. Dez.

Procurator habens spãle mã datum iurat de calumnia. Jo. an.

NUllã tibi iudex iniuriã[ɔ] fecis se censetur: q procuratorem tui aduersarij[ꝯ] constitutum ad cau sam habentem super hoc speciale mandatum admisit ad prestandũ in ea calumnie iuramentum[a].

Rubrica De restitu. spoliatorum.

Innocentius quartus.

In ciuilibus non admittif spo liationis exceptio facta ab alio q̃ȝ actore. In criminalib⁹ admittif fcã a tertio: dũmodo sit de tota hñã vl maiori pte: exceptio pbari dȝ ifra

Accu. tenet primam. ff. de dã. ifec. qui bona. §. pe. Jo. an.

o Iuratũ. propter hoc erat dubitatio: q̃ nõ vi debatur tũc debere iura ri: ⁊ q̃ bis iurandũ nõ est: ⁊ q̃ tũc supfluũ vide baf iuramentũ: qd faciẽ duȝ nõ est de iureiu. ⁊ si xps de pba. c. ij.

p Iuramẽtũ. sed õ ca lũnia iurari debet statiȝ post lit. cotest. vt. s. c. p xi. no. ergo arg. ꝙ faciẽ da est lit. cõtest. in cã ap pellationis õ hoc no. s. de testa. c. Rainaldus ver. dilectus.

q Dicenda. si talis est cã in qua iuref de verita te: vt in fi. c. dicitur.

r Procuratores. E manauit iste ver. ad de clarationẽ glo. pdictarũ Inno. Hostiẽ. guil. in Spec. e. ti. §. sequif. i fi. ⁊ ei⁹ hic approbaf opi. ⁊ reprobaf opi. Host. qui tenebat contrarium.

s Host. hec erat du bitatio: q̃ nõ videbatur bis iurandum. C. e. ti. auc̃. hodie.

t Deputanf. ab ipsis principalibus. vel a pro curatoribus q post litis conte. substituef poterũt . s. eo. lib. de procu. c. i.

d Propter. declarat qd no. s. de testi. tuis in vlt. glo. C. de iura. calum. l. ii. §. sed quia.

e Tacite. expresse vero remitti nõ põt. C. de iura. calũ. l. ii. §. ȝ q̃: nec valere cõ suetudo de ipso nõ prestando: de iura. calum. ceterum.

f Tota causa. nedum in principio cause vt. s. proxi. rñ.

g Legitime: puta libello dato lit. cõte. ⁊ iudice sedẽte in scriptis: sedẽdo ⁊ p se recitando: qd dic vt. s. de libel. ob. c. i. j. de sen. ⁊ re iudi. c. vlti. ⁊ non die feriato . s. de fer. c. vltimo. Jo. an.

h Annullãdus. approbata ẽ ergo opinio Ja. Bal. Jo. Cre. Pilei. ⁊ sequaci um: q hoc dixerant: q̃ tũc demũ exactũ pstari debeat. ff. de no. ope. nũ. de pupil lo. §. qui opus. ff. de iureiu. iusiurãdũ. §. q ius. ad hoc. ff. de pcu. filiussa. §. ve terani. C. eo. ti. ita demũ. ⁊ ad hoc. s. õ pba. qm̃ ɔtra. vbi õ iuramento nil dixit Et reprobata est opi. Azo. ⁊ Mar. qbus ɔsentit Host. s. e. ceterũ. ⁊ i pdicta de cre. tuis dicentes ꝙ ẽt si tacite omitteref nõ ualeat iudiciũ. i. snĩa. ij. q. vi. §. diffi nitiua. C. de sen. ⁊ inter om. iu. prolatam. quam intellige cum fuerit exactũ: ⁊ p eis faciebat predicta decre. ceterũ: ⁊ pdictus. §. ȝ q̃ vbi videtur ꝙ ex dissimulati one etiam non possit omitti sed expone ibi simulatione. s. cum simulant se nõ ca lumniose agere: vt ibi dicit accur.

i Iuramẽtũ. s. e. ti. c. ii. Et erat rõ q̃ i spũalib⁹ psumebaf ꝙ sp eẽt de⁹ i memo ria: ⁊ sic nõ calũniarenf litigãtes ⁊ hoc pbat lr̃a sequens. Reddebat inno. i pre dicto. c. tres rõnes. Prima q̃ rigor i spiritualibus nõ seruaf. de do. ⁊ ɔtu. ca. i. Scda q̃ lȝ iuramentũ nõ sit peccatũ cũ ex frequẽti iuratione sepe sequif peccatuȝ . s. de iureiu. ⁊ si xps: maxime cũ de credulitate sit hoc sacr̃m. Tertia q̃ hoc iura mentũ ẽ a malo nõ credẽtis. de elec. significasti. sed parum valẽt he rationes: cũ in ciuilibus locũ habeant.

k In ipsis. ⁊ sic equũ fuit ex quo cessabat cã: cessaret ⁊ ɔstõ. s. de ap. cũ cessãte cum si. l Utile. i. necessariũ. ff. qñ ap. sit. l. i. ⁊. ij. q. vi. biduũ vel dic p prie vt si iudex videat tales psonas de qbus non sit aliqua calũnie suspitio exiget solum veritatis sacramẽtum. primũ tutius ⁊ verius reputo.

m Obseruãt. obseruabat hoc dñs Guil. vt no. i spec. e. ti. §. i. ver. quartũ no. hoc her. equũ eẽ. s. e. c. ii. vt in pdicta decre. ex litteris de iureiur.

n In eisdem spiritualibus causis. Nunquid in criminalibus iuretur de calũ nia dic vt no. C. eo. l. i. ⁊. s. eo. c. i.

IN appellationis Cõtinet tria dicta vt pȝ in rubro fm ibi: procurato res. tertiũ ibi: in oĩb⁹. Do. Per pmũ dictũ determinaf que no. p Accu. C. eo. l. ii. in prin. ⁊ no. inno. ⁊ Host. pe ⁊ abb. s. eo. c. i. super verbo quecũqȝ cã. Guil. in Spe. eo. ti. §. ij. ver. quid de cã. Bar. brix. in qõne. veneriali q̃ inci pit queritur verũ in cã. Et per predicta videre potes ꝙ hic reprobaf opi. Pla. ⁊ Azo. qui dicebant ꝙ ex quo iuratũ erat in principali non iurabitur in causa ap

v Ab ipsis. no. ꝙ lȝ procurator iuret in aĩam dñi. xvij. q. iiij. metuen tes. c. di. optatũ. lxiij. di. tibi dño vbi õ hoc. ⁊. s. eo. li. de elec. procurator sacr̃m tñ calũnie in aĩam dñi ⁊ in ppriã prebet vt hic vides: als aũt q̃re iuraret: ex quo dñs iurauerat: ⁊ in hoc casu nõ ẽ necessariũ spãle mãdatuȝ de sindico vero dic vt. s. eo. in pertractandis.

x Iuramentũ. No. ad qõnem qua querif: an heres vel successor teneaf iurare: ex quo defunctus iurauerat. Et dic ꝙ sic per hanc litterã ⁊ p auc̃. C. e. ti. principalis. ⁊ per. l. ff. de dã. infec. qui bona. §. pe. potuit. n. dsun ctus habere bonã fidẽ: ⁊ heres vel successor malam. ff. de accusa. si cui. ȝ. de re. credi. generaliter primo responso. licet quidam contra quia heres ⁊ successor eadem persona cum defuncto censentur in auc̃. iusiurã. qd a mo riente presta. §. ij.

y Instructi. in hoc casu recitabant predicti doctores non debere pcura torẽ iurare. q̃ q faciunt per aliũ ⁊c. de reg. iur. qui facit p alium.

z In oĩbus. declaratur per hoc qd no. s. de resti. spo. litteras in glo. an tepenul. ⁊ de proba. c. ij. ⁊ reprobatur qd nota. de testi. presentiuȝ. in glo. iuramentum. in fi.

τ Malicie. lȝ ergo ex quo iuratũ est de calũnia amplius in eadem cã õ calumnia iurandũ nõ sit: vt. C. eo auc̃. hodie ab eodẽ. ⁊. s. proxi. respon. de malitia tñ hñ iuratur: puta cũ suspicaf iudex ꝙ malitiose proponatur exceptio petatur dilatio: ad hoc de excep. pastoralis de testi. vltra tertiam . C. de fi. instru. l. vlti. xxx. q. v. iudicantem.

NUllam tibi. Quia breue est non diuiditur. Do. emanauit ad de clarationem coruȝ que leguntur ⁊ no. C. eodem ti. l. ij. §. si aũt ab fuerit. ⁊ per her. s. e. c. ii. ⁊. c. ceterum. ⁊ per. Inno. ⁊ Host. s. eo. cũ cãm ⁊ per Guil. in Spec. eo. ti. §. restat. ver. quid ergo. Jo. an.

ɔ Iniuriam. quã si inferret: iudex nõ esset. s. de v̄b. sig. forus in fi.

ꝯ Aduersarij. ⁊ sic erat procurator singularis persone. de sindico enim vniuersitatis vel collegij nõ dubitamus qui iuret. s. eodem in pertractã dis. ⁊ capitulo sequenti.

a Iuramentum. dicunt quidam ꝙ olim procuratores indifferenter iu rabant. ff. de dam. infec. qui bona. §. pe. sed fuit postea statutum ꝙ soluȝ principales psone iurent. ff. eo. ti. l. ij. §. si aũt ⁊. s. eo. ti. c. i. qd verũ ẽ ni si procuratores habeant spãle mandatũ vt hic. ff. de iureiu. l. iusiurandũ qd ad pecunias. Alij dicebant ꝙ procurator priuati etiam cũ spãli man dato ad iurandum nõ admittitur per prima iura sed quia non expedit iu ra corrigi vt. s. eo. de elec. cũ expediat: dic. l. qui bona. non esse correctaȝ sed loqui i casu decre. istius. s. cũ habeat procurator speciale mandatum: